

[Arne Bjerregaard]

meningsløse, og at det havde været rimeligt, om hr. Ellemann-Jensen havde vist lidt beskedenhed og lidt selverkendelse med hensyn til eget ansvar for den økonomiske situation, vi står i i øjeblikket; det havde været særdeles glædeligt.

Jeg må sige til de konservative, som mener, de har løsningen – og vi skal ikke afvise, at vi måske i fremtiden vil støtte visse løsninger fra de konservative – at jeg synes, det er lidt mærkværdigt, at man her efterlyser, så vidt jeg har fulgt debatten, oplæg fra regeringen, samtidig med at man siger, at det kan man godt beholde i lommen, for det er ikke værdt at fremlægge i folketinget. Hvad er det for en diskussionsmåde?

I kristeligt folkeparti har vi, siden hr. Niels Anker Koføed for 2 år siden nægtede overhovedet at undersøge nødvendigheden af at opfange den truende krise i landbruget, idelig og stadig søgt at skabe de nødvendige muligheder for at få støtte til landbruget. Det har været en væsentlig opgave for os hos regeringen, og vi mener, vi tør påstå, at vi har fået visse ting igennem, som har været væsentlige for mange i landbruget. Vi erkender selvfølgelig, at vi nu måtte have en om ikke endelig så mere dybtgående løsning på landbrugets problemer.

Her er jeg nødt til at indskyde, at vi altid – og det har vi aldrig lagt skjul på – har været tilhængere af at prøve indeksobligationer. Det har vi foreslået flere gange. Vi har haft det på bordet, men hver gang har andre forligspartier ødelagt mulighederne for dog at prøve, om det var en vej at gå.

Jeg mener, det er nonsens, når man påstår, at det vil ødelægge mulighederne for fremtidens investeringer i landbruget. Hvis man har et landbrug, der har en handelsværdi på 3 mill. kr., og man låner 1 mill. kr., som pristalsreguleres efter ejendomsudviklingen dér, hvad mister landmanden så? Ikke noget. Hvad mister den pensionist eller den pensionskasse, der eventuelt vil investere? Heller ikke noget. Hvis man om 10 år har fået en stigning, så den er 9 mill. kr. værd; ja vel, så har landmanden fået de 6 mill. kr., pensionskasserne de 3 mill. kr., og der er overhovedet ingen, der har mistet noget. Begge parter har fået noget.

Hvis man gør det på den måde, hr. Glistrup, vil der ikke være noget til hinder for, at man kan optage lån bag ved dette. Hvad

skulle hindre dette? Hvis man udvider sin kostald eller sin svinestald osv., er der en værdi, der ligger ud over den, man gik ud fra, og så kan man selvfølgelig låne til den; det giver ingen problemer. For landbruget var det en hjælp, det var et tilbud. Vi har aldrig ønsket, de skulle påtvinges det. Vi har sagt: her er et tilbud til landbruget; I kan få disse lavtforrentede obligationer. Vi har på den anden side ønsket, at man ikke skulle tvinge nogen til at udstede eller være købere af disse obligationer.

Vi har ønsket at få såvel byggeri som landbrug op at stå i den givne situation. Derfor er vi jo gået ind i intense forhandlinger med regeringen, og regeringens oplæg, som jeg selv har sagt, har vi trods alt sat visse spor i; der er væsentlige dele deri, som vil hjælpe landbruget, og som vi mener det var væsentligt at få igennem her og nu, samtidig med at man sørgede for, at landbruget havde en mulighed for at få konverteret de højt forrentede lån til lavt forrentede lån i den situation, landbruget er i nu.

Vi må selvfølgelig erkende, at vi nok ikke når til ende med det. Det har været vort ønske og vort håb, at vi sammen med regeringen kunne klare disse problemer for landbrugets skyld, for byggeriets skyld, inden jul, og der var rige forhåbninger om, at det kunne lykkes. Vi har ikke ønsket den konfrontation, som er kommet nu; den må CD og regeringen bære. Vi har ikke villet det. Vi har troet, og vi har håbet, at vi, som jeg har sagt, netop for landbrugets, for byggeriets og for andre erhvervs skyld kunne få gennemført de nødvendige lovgivninger for at stoppe den række af tvangsauktioner, bl.a. i landbruget, som der nu er udsigt til, samtidig med at vi kunne stimulere den animalske produktion til hjælp for vores betrængte økonomi, og samtidig med at vi kunne stimulere beskæftigelsen ved en udvidelse i landbruget og ved en forcering af boligbyggeriet. Vi beklager, at vi ikke kunne gøre dette færdigt.

Derfor ønsker jeg til slut – selv om jeg har meget andet at sige, men den røde lampe lyser – inden formanden rejser sig, at sige til statsministeren: har vi tid til dette valg? Prøv at lade andre konstellationer løse opgaven uden valg.

Om de stillede dagsordensforslag skal jeg senere gøre nogle bemærkninger.